

Анатолій Новий
Книга Адама

...Моє життя почалося і проходило як життя звичайної простої людини: барвисте дитинство, мрії та сподівання підлітка, але пізніше все змінилося... Я проживав у звичайному непростому суспільстві, у соціумі зі своїми споконвічними проблемами й негараздами. Мою картину світу вже було якоюсь мірою окреслено й сформовано суспільними відносинами та знаннями, котрі я здобув у цьому суспільстві. Але я навіть не думав, що це всього лише ілюзія; ілюзія, що приховує жорстоку правду... Ви бажаєте дізнатися відверту правду? Чи ви й надалі жадаєте жити фантазіями? Якщо ж свідомо вибираєте щиру правду, то дочитайте цю книгу, будь ласка, до кінця. Однак пам'ятайте: вороття назад не буде.

Вже у юності я розпочав пошук свого місця серед людей, які мене оточували і населяли цю планету. Я закінчив школу і вступив до вищого навчального закладу, щоб опанувати професію вебдизайнера. Адже ІТ-індустрія проникла повсюдно в усі галузі людської діяльності, роботу легко можна було найти та й до того ж заняття, яке неабияк тобі подобається. Мене прямо-таки заворожує феєричний танець кольорів. І врешті, я завжди прагнув до нових знань. Я ще зі школи знав про походження людини від приматів, а від людей часто чув про Бога, що створив людину насправді. Скажіть, як розв'язати цю, очевидки, непросту колізію? А можливо Бог спочатку створив мавпу, а вже потім від мавп походять люди? Звісно ж, я жартую. Звичайно, я не надто переймався такими питаннями. Я просто хотів розширити власний кругозір. Мене стала хвилювати така тематика все більше після того, як я зустрів у вищій одну людину. Це був викладач історії, який відкрив мені іншу сторону людського буття — феномен ясновидіння. Він був стовідсотковим ясновидцем. Коли йому студенти ставили свої якісь особисті запитання, а він давав їм цілковито правильні відповіді, що їхнього стосувалися життя, то за цим всім було дуже захопливо наочно спостерігати. Він порушував і висвітлював багатьох цікавих інакших тем для міркувань, зокрема питання про ауру, телепатію та гіпноз. Після побаченого я зрозумів: Бог все-таки існує, що є Вищий Розум, який все це створив та зорганізував. Я усвідомив, що моїх знань не вистачає, щоб пізнати істину. Від мене вочевидь щось заховано, але що? Я більше став цікавитися релігією та її видами. Я все більше розмірковував над місцем і роллю людини в природі.

За яким принципом Господь наділяє людей такою незвичною здатністю, котра в наших очах має вигляд виняткового дару? Хто ми, відкіль і куди йдемо?

Згодом я став, по-моєму, непоганим спеціалістом не тільки як вебдизайнер, але й як людина, що вміє спілкуючись з іншими людьми вирізняти серед них ясновидців за допомогою логічного мислення. І я запримітив, що вони присутні серед нас у всіх сферах життя суспільства та налагоджують міцні стабільні контакти між собою. Ясновидці є скрізь і всюди, як шпигуни. Але чому й для чого? Релігійне пояснення, що пов'язане з питанням віри, мене явно не влаштовувало. З огляду на їхні моральні якості окремі з них не заслуговували навіть на Господню увагу. Хто ці люди? Хто вони? Однак я й гадки не мав, що ясновидці й самі не знають, хто вони такі. Я ніяк не міг домалювати свою картину світу. Мені чогось бракувало і я не розумів чого. Де знаходиться той пазл, котрого мені страшенно не вистачає? Я й не міг собі уявити, якою загальна картина може бути на ділі та на що ці особи насправжки здатні. Коли вони вперше мене бачили, то якимось дивно на мене дивилися, ніби з якоюсь цікавістю вивчали. Проте я ще не розумів чому.

Через тисячі років ми покинули живу природу й переселилися в залізобетонні джунглі. Заливши всенький простір навколо неоновим сяйвом вважали, що так буде краще. Ми безжально експлуатували та знищували навколишнє природне середовище. Зміна клімату, що спричинена такою життєдіяльністю людини, стала для планети катастрофічною. Де-не-де ще залишилася жива незаймана природа, жива недоторкана матерія, що зачаровує своєю красою. Неймовірно приємне відчуття, яке викликає надзвичайно приємне задоволення. Задоволення, котре ми можемо ніколи більше не відчути. Але що це? Що таке краса? Що це за почуття, що приносить нам душевний спокій, таке умиротворення, неземну дає нам насолоду? Мабуть, ви чули про закон “золотого перетину”? Дивна, таємнича, незрозуміла річ: пропорція “золотого перетину” містичним чином супроводжує все живе. Ви обов'язково побачите цю пропорцію і у вигинах морських мушель, і у формі і квітів і метеликів, і у формі жуків, і в красивому людському тілі. Все живе і все красиве — все підпорядковується божественному закону, який називається Золотий перетин. Вже ні в кого не виникає сумнівів, що золотий перетин лежить в основі гармонії світобудови. У відсотковому округленому значенні золотий перетин — це поділ будь-якої величини на дві частини у

співвідношенні 62% і 38%. Чому все отак помітно тяжіє до пропорції “золотого перетину”? Що приховується за цим числовим нескінченним рядом 1,618033988749894848204...? Гармонія Всесвіту? Ідеальний світ, який ми колись втратили? Що?... До речі, в Мережі я натрапив на доволі цікаву інформацію. Не пам’ятаю ким було її опубліковано, проте там описується про зв’язок фізики з пропорцією “золотого перетину”. Знайдено просте і красиве рівняння, що поєднує найважливіші безрозмірні константи: сталу тонкої структури (α), число пі (π) і золотий перетин (Φ). Формула має вигляд: $\alpha^{20} = \sqrt[13]{\pi\Phi^{14}} \cdot 10^{-43}$. Те, що α і π пов’язані з золотим перетином Φ , вказує на причетність сталої тонкої структури (α) і числа пі (π) до закону гармонії в природі. Відсутність геометричної теорії з використанням двох констант: числа пі (π) і сталої тонкої структури (α), свідчить про те, що геометрія, якою скористалася жива природа, залишається все ще поза зором вчених. Поза зором те, що скоро назавжди для нас може зникнути. А потім вже щезнемо і ми. Ми стрімко прямуємо в нікуди. Блискуче неонове сяйво засліплює нас, а віртуальні світи давно поглинули реальний. Хіба насправді ми так сильно цього хотіли? Проміняти живу природу на неонові лампи і фальшиві віртуальні світи? Хіба цього ми прагнули? Справжнім світом керують архітектори віртуальних світів ламаючи свідомість людей своїми яскравими фальшивками. Що з нами трапалося? Ледь не в кожній квартирі свій маленький геній, який розбудовує власний всесвіт у безмежній павутині липких віртуальних світів. Ми вже стали більше покладатися на штучний інтелект аніж на власний розум! Розрахунки, що були виконані штучним інтелектом у програмі колонізації Марса, на жаль, виявилися хибними. Хто нестиме відповідальність за те, що місія просто пролетіла повз Марс і розчинилася в безмежному космосі? Ви можете уявити, що сталося з тими людьми? І я теж ніяк не можу. Програму колонізації Марса було швидко закрито, а всі відомості, що були отримані тому як сталася помилка під час польоту місії, негайно засекречено. А ось недавно знайшли невидну та раніше знехтувану планету Вулкан. Не чули? І НАСА, самозрозуміло, заходилося завзято досліджувати ту потаємну планету. Того, видко, наші з вами фантазери-утопісти найближчим часом усе ж наново що-небудь подібне затіють утворити.

Що з нами не так? Щоправда, єдине, що мені сильно подобалося з віртуальних світів — то це віртуальний світ музичних нейромереж із симуляцією живої природи. Аякже, я невинуватий меломан. Я частенько

туди любив зазирнути та тамечки трохи потинятися. Іноді досить цікаві речі можна знайти. Ось, наприклад, натрапив на один контент з підписом Тіелкей-UA. Мабуть автор якоюсь мірою пов'язаний з Україною, але це неточно. Записи зроблено занадто давно та за якимось невідомим злагодженим алгоритмом, за якоюсь невідомою недосяжною формою. Коли їх довго слухаєш, то втрачаєш зв'язок з реальним світом. Аж поки фізіологічні потреби не поновлюють спроможність тверезо мислити. Отак-то, ось у такому світі я жив до певного часу разом з іншими, не розуміючи наскільки він спотворений був нами.

Все стало змінюватися після того, як я отримав сильний неймовірний стрес, що був спричинений поширенням планетою незнайомого смертоносного вірусу. Згадайте, як закривалися міста на карантин! Величезні мегаполіси мов привиди: вулиці порожні і вдень, і вночі. Цілі країни закриті на карантин доки в лабораторіях розроблялися вакцини. Та що там розказувати — вся планета була на карантині. Не буду пояснювати як саме і чому отримав я той стрес, проте ніхто й досі достовірно не знає звідки і як цей вірус з'явився. Однак унаслідок стресу я опинився в психіатричній лікарні.

Хм! Як виявилось, було те місце напрочуд дивне. Поки відпочивав та міркував над тим, як це отаке могло зі мною трапитися, познайомився з одним пацієнтом. Зараз я коротко вам розповім. Бачу лежить на сусідньому ліжку молодий чоловік і щось затято собі рахує. Чую: “Нуль поділити на нуль дорівнює нуль, нуль поділити на нуль дорівнює один, нуль поділити на нуль дорівнює два, нуль поділити на нуль дорівнює три”. І потім знов те ж саме починає спочатку. І все це повторюється приблизно протягом хвилини, а далі він замовкає і вже лежить собі тихо. А відбувається це повсякчас тоді, як тільки він лягає в ліжку. Мені це все стало набридати, думаю: спитаю, що він отам рахує. Запитую його: “Що ти рахуєш?” А він мені: “Я навчився ділити на нуль та маю намір дорахувати до нескінченності.” Я собі далі лежу і тут пригадую, що на нуль ділити не можна. От тільки як знову він ліг і став рахувати я йому кажу: “А ти знаєш, що на нуль ділити не можна?” Він мені відповідає: “Як не можна? Тут у книжці все написано!” Я вимогливо питаю: “Де написано, покажи?!” Він витягує з-під подушки книжку, її розгортає, листає і мовить мені: “Ось дивись.” Я підійшов, взяв книгу, поглянув на обкладинку — математика. Дивлюся: а там описано роз'яснення чому не можна ділити на нуль. Роздратовано відповідаю йому: “Це пояснення чого не можна ділити на

нуль!” Віддав книжку й вийшов поквапливо з палати. Але за кілька днів звик і вже майже не звертав на те уваги. Пізніше я аж вияснив, що він працював учителем математики в школі і з ним трапилася така біда. Знаєте, я навіть вивчив напам’ять те, що нуль поділити на нуль дорівнює нулю, як простісіньке елементарне правило. І мимоволі став подумки собі це уявляти. А що мізкую, якщо насправді нуль поділити на нуль дорівнює нулю? Все це мені якимось чудернацьким здалося. Нібито дійсно дещо дивне і туманне коїться з цими числами. І тут я згадав про від’ємні числа, і ось чому...

Опісля нашого знайомства вчитель математики надумав пригостити мене яблуком. Підкликавши до себе, каже: “Почекай, я тобі дам одне яблуко.” Витягує так само з-під подушки якийсь нотатник і авторучку. Я стою збоку, на тумбі лежить яблуко, й метикую, що це він хоче вчинити? Розгорнувши нотатник, говорить мені: “Я запишу скільки я тобі дав, щоб не забути, бо мені треба знати скільки їх у мене ще зосталося.” Дивлюся: пише там собі число -1. Бере яблуко, дає його мені та промовляє: “Ось тримай, я вже записав.” Пригадавши це, я вирішив трішки пожартувати над ним. От підходжу я до нього, протягую розкриту порожню долоню та й кажу: “Візьми, ось тобі вертаю твоє мінус одне яблуко.” Він подивився на мене, усміхнувся, взяв з моєї долоні те уявне яблуко, вкусив його та кудись собі побіг. Я теж з подивом посміхнувся і замислився. А що думаю, і справді, ще зі школи виріс отакий якийсь достеменний вундеркінд та й відкрив вже всім відому таку жахливу антиматерію, котра літає тепер хтозна-де в безкрайньому космосі та пожирає цілісінькі галактики. Бодай би ще й до нас сюди, в Сонячну систему, не дісталася. Добре, що хоч ті небезпечні чорні діри навчилися знаходити. Тепер за ними пильнуватимемо, щоб часом не проковтнули б нас, ненароком, коли будемо спати. А чого вже очікувати від якоїсь отамечки темної матерії чи темної енергії? Аж лячно уявляти. І для чого нам всі ці від’ємні числа, нуль? Нащо? Кого вони ошукати хочуть? Себе? Задля чого? А ви читали коли-небудь про знамениту теорію Великого вибуху? Ви бачили ті числа, якими вони оперують? Що вони прагнуть нам довести? Як захопливо без кінця-краю гратися з піском? Що намагаються вони там знайти? Невже необхідна тьма-тьмуца всіляких ходів, щоби второпати нехитрі примітивні речі? Та що не так з цими числами?! Чому мій мозок як не “висне”, то “стрягне”?! Що діється? Поясніть мені вже нарешті! Хтось простими словами здатний мені все це роз’яснити? Чого навчають нас у школі? Що

вони роблять з нами? Хто підсунув нам брехливі наукові ці знання?! Годі нас за неуків тримати! Годі! Зараз я вважаю, що на нуль все ж таки можна поділити. А от на нуль якраз не можна і помножити! Уявляєте? Як таке можливо?! Може згадаєте, як яось у новинах повідомлялося про те, що в результаті ділення на нуль у комп'ютеризованій системі управління рухом одного з крейсерів ВМФ США сталося відключення всіх машин у системі, у результаті чого припинив роботу двигун корабля? Чому вони рішили, що система поділила на нуль? Але мені здається, що на нуль вона, однак, помножила! Мені загалом вбачається, що математика — це і не наука, а просто філософія, попросту шулерство, і все. А теорія ймовірностей — це лише псевдонаука, просте узаконене шахрайство, і більш нічого іншого.

Надворі було пізно і я, щоб заспокоїтися, почав розглядати на нічному небі яскраві зорі. Проте мені однаково заснути не вдалося. Я ніколи не бачив Чумацького Шляху, аж допоки мені його яось не показали. Звідки вони взяли, що то Чумацький Шлях? Може про нього від чумаків дізналися? Я завжди думав, що то якісь космічні хмари, які сприяють легшому спостереженню за зірками. І взагалі, що вони зробили з астрономією? Я навіть не буду чіпати химерні їхні числа! Я просто буду стежити за рухом зір та Землі, за рухом Місяця і Сонця. За моїми спостереженнями, все-таки Земля стоїть на місці та обертається тільки навколо власної осі. Тому з цього випливає, що Сонце разом з Місяцем обертаються довкола Землі. Водночас орбітальна швидкість Місяця непостійна через вплив на нього власне руху Сонця. А орбіта Сонця внаслідок його петлеподібного руху коливається відносно Землі та площини орбіти Місяця як гойдалка-балансир відносно свого центра. Отже, саме так пояснюється зміна пір року на планеті та затемнень Сонця й Місяця. Тепер за цими відомими даними я дійшов висновку, що ми живемо в потрійній зоряній системі. В цій потрійній зоряній системі: Місяць — це зірка, яка померла, Земля — це зірка, яка заснула та Сонце — це зірка, що, на жаль, згасає. Шкода, але нам ніколи не відшукати таку ж зірку на якій ми живемо, тим паче до неї добратися. А чи ж є наша Сонячна система загалом? Слідкуючи за видимими зірками, я також вважаю, що Земля розташована в центрі темної холодної мертвої кулястої галактики з однією живою зорею — Сонцем. І тому зміна вигляду зоряного неба впродовж року є наслідком обертання якраз нашої мертвої кулястої галактики навколо своєї осі. Зараз я вже розумію, і це не через астероїд, чому в дійсності вимерли динозаври. І чого з Білого дому невдовзі після

останньої висадки астронавтів на Місяць так загадково зник президент США я теж, урешті, зрозумів. Але навіщо їм все ж таки потрібно знати, де знаходиться Чумацький Шлях? А втім, схоже, вони тамечки надибали якийсь бар? Для чого грандіозні їм потрібні телескопи? Аби постійно упиватися зорями в тому барі? Що вони воліють нам довести, поясніть мені? Що Бога не існує? Чим оце обґрунтують? Своїми ладними побрехеньками? Навіщо нас вводити в оману? Може й справді, щоб все зрозуміти, мені слід було спочатку збожеволіти? Можливо кожному необхідно хоч один раз у своєму житті прийти на екскурсію сюди, в божевільню, щоб врешті-решт все стало зрозумілим? Ну звичайно, я жартую. Ви можете уявити собі, щоб якимось безглуздим жартом отак просто все взяти та за один раз розтрощити? А знаєте, мені здається: можна. Але не зважайте, то тільки так здається. Все, досить мені літати в космосі, буду повертатися на Землю, бо післязавтра мене вже виписують.

Повернувшись додому, я тепер міг спокійно згрупувати свої думки, щоб дійти логічного висновку, що ж, однак, насправді сталося зі мною? Що по суті сталося з нами? Я все більше намагався спізнати Бога і одержати відповідь на головне питання: хто я? Чого б це я тут? Адже переді мною дедалі більше стала вимальовуватися інакша непомітна картина — картина прихованої антиутопії в яку я не можу отак прямо взяти і повірити. Флешбеки повністю заповнили виснажену мою свідомість. Сортування й відновлення забутих спогадів — не така вже й легка справа. Я прокручував їх знову й знову. Аж доки в котрийсь момент я не збагнув на що мені справді варто було звернути свою увагу. Річ у тім, що деякі з цих людей, ясновидців, брали мене за ліву руку своєю лівою рукою, на вигляд як рукостискання лівими руками, і просили заплющити очі, запевняючи в тому, що мені нічого боятися, мені аніщо не загрожує, просто вони хочуть продемонструвати якийсь фокус. Під час цього вдаваного фокусу вони запитували мене, чи не хочу я спати? На що я, звісно, відказував, що ні, не хочу. Розуміючи те, що на мене їхній гіпноз не діє, оскільки ясно виділи, хто перед ними стоїть, вони кидали в мене свої, так звані, “гаки”, які й чекали свого визначеного часу. Чому “гаки”? Тому що я зрештою зрозумів, що зі мною трапилося і як вони діють! Саме отоді, під час нервового отого потрясіння, мені й відкрився духовний незвіданий світ, точніше сказати, я провалився й пірнув у нього внаслідок стресу. А що таке духовний світ? Духовний світ — це нескінченний потік думок та образів, емоцій та почуттів, в якому дуже легко загубитися назавжди, і ніяких духів, демонів

чи бісів там немає. А ясновидці почувають себе в ньому як риба у воді. Спитаєте чому? Тому що ясновидці, на відміну від нас, бачать духовний світ. Вони здатні туди вбудовувати свої власні думки та образи, емоції та почуття, і через них вам уже з нього не виплутатися, несила вирватися. Це немовби вічне безупинне падіння в безодню. Вони можуть впливати на вашу пам'ять. Вони можуть вбудовувати і сновидіння. Ясновидці також через предмети можуть впливати на ваш духовний світ. Зокрема ясновидці здатні впливати і на ваш фізичний стан, як особисто, так і через предмети. Вони наче мисливці на каяках з гострими гарпунами, що вполювали свою здобич на суші й що духу волочать її до себе. Проте я дивом врятувався, бо вони не знали на що я дійсно здатен. І повірте, вам так аніяк не пощастить. Я доволі швидко оговтався й очуняв. Але ви, в моєму випадку, не вибралися б ніколи звідти або й зовсім позбулися б життя. І коли я поспіхом залишав приміщення психіатричної лікарні, вчитель математики мені сказав: “Там, де вихід, отам і вхід.” На що я просто йому тоді ввічливо усміхнувся. Проте зараз я б ще й віджартувався: “Ні, це ви увійшли, а я туди провалився, і з мене досить.” В духовному світі навіжені можуть все на що тільки спроможна їхня уява, все чого лишень душа забажає. Авжеж, духовний світ — це справжній, а не штучний, віртуальний світ, який безмежний наче космос. Архітектори віртуальних світів можуть лиш марити про такий світ. Про світ, який не заборонити і не знищити, не поцупити і навіть не зламати. Про світ, що існуватиме вічно. Тепер розумієте, що це за хвороба і через що? І якщо вам кажуть, що не бійтеся гіпнозу, що в цьому стані нічого з вами проти вашої волі зробити не можна — не вірте, це не правда! Вони що хоч вам можуть заподіяти. Мені навіть страшно й уявити. Але зізнаюся: те, що я потрапив у духовний світ, допомогло мені пізнати істину. Зараз я вже вірю, що окрім матеріального світу є також і духовний.

Матерія — це числа; але нематерію не вирахуєш числами, нізащо не змалюєш. І я знову згадав про красу. Що ж це таке? І ось мене раптом осяяло! Я зрозумів, що сховано від нас отам! За тими числами знаходиться Рай! Безумовно, там не міфічний, а дійсний, цілком реальний Рай! Рай — це межа між числами та почуттями. Багато хто з дослідників шукав, можливо хтось ще пошукує Рай. Однак Рай — це не якесь місце, а інший незримий вимір. Рай — це напівматерія, що має певний відтінок голубого кольору, яка немов ореол огортає всю живу матерію. Рай — невичерпне джерело енергії для душі та тіла. То як зрозуміти, що таке Рай? Ви бачили

планету Земля з космосу на фото чи по відео? Ви бували в горах і дивлялися вдалечінь? Що ви там бачили, ловили і відчували на мить? Атож, почуття прекрасного, яке тоне поступово і десь зникає за якусь секунду. А ви ось уявіть, що це почуття прекрасного не губиться ні через секунду, ні через хвилину, ані через годину, ніколи. Ось що означає бачити Рай. І нарешті, зрозумійте, що Рай створено для життя, а не для смерті. Проте ми навечно втратили здатність бачити Рай та брати з нього енергію. Тепер розумієте, що зараз відбувається з нашою планетою і чому? Ми її просто руйнуємо і нищимо. Я гадаю, що ви усвідомлюєте який кінець чекає на людство. І припиніть вже вірити в казки. Зупиніться, озирніться, подивіться і придивіться на себе. Хто ми й відкіля? Хіба можна завдяки математичній аберації віднайти істину? Так, можна. Безсумнівно, несподіваний парадокс, але це правда. Парадокс — вельми підступна річ. Ти ніколи не відаєш: і звідки він впливе?

А ви справді вважаєте, що був Ноїв ковчег? Як ви собі це уявляєте? Добре, припустимо, що була на певній великій території повінь. Чоловік рятуючись від потопу піднявся кудись далеко в гори, де і найшов чудову гірську долину. Здогадуєтеся? Гірська долина і є ковчег. Вона зі всіх сторін оточена горами. От і все.

Я тепер взагалі інакше дивлюся на числа. Нам увесь час доводять, що Всесвіт нескінченний, але ж матеріальне скінченне. Тому я вважаю, що Всесвіт — це неідеальна куля, розміри якої неможливо навіть уявити. Адже людство не знає та не буде знати таких чисел, того й нам здається, що він безмежний. Він як м'яч у грі. Розумієте? І тому нам тільки видається, що наш Всесвіт розширюється — то всього лише рух галактик. Що ж тоді на краю Всесвіту запитаєте ви? А Всесвіт, на мою думку, охоплює незнана незбагненна надматерія.

Мені захотілося довідатися більше про те, як божевільні сприймають довкілля, коли перебувають в духовному світі. Я почав вивчати їхні розлади сприймання. Зокрема, мою увагу привернуло те, як вони сприймають час та кольори. Чи знаємо ми, що таке час? Одні вчені стверджують, що час — це пряма лінія, інші — що його зовсім не існує. А ще десь я вичитав, що час взагалі не має форми, ні в якому розумінні, що він не має аніякого вигляду, він аморфний. Але я от вважаю, що час тече назустріч нам. Як це можливо? Ми дивимося на час однобоко, тому що не бачимо повної загальної картини структури Всесвіту. Ми дивимося на час то з одного, то з іншого боку і в нас виникає досить суперечливе враження

про нього. Ми просто не здогадуємося про існування третьої сторони — Раю, яка дає нам повне цільне уявлення про час. Звичайно, ми рухаємося наспроти часу. Ми рухаємося в попутному, а він у зворотному напрямку. Так пояснюється й феномен прокляття, що здійснюється в минулому. В цілому це дуже красиво відчувати час, який тече назустріч. Це як летіти назустріч зорям та кометам, наспроти вічності. Ми насправді астронавти! Минуле в порожнечу — вперед у майбуття! Проте астронавтами спроможні бути лише на Землі. Тому що Земля — це наша рідна досконала домівка. Річ у тім, що в космічному просторі час тече по-іншому. Під час навколоремних польотів природа сприймання часу людиною не змінюється. Однак в процесі довгих польотів у глибокому космосі характер сприймання часу людиною почне мінятися. Це ніби як ходити в ліс по гриби. Коли йдете по лісі і поглипуєте на дорогу з якої зійшли, то ви не відчуваєте стривоженість, ви знаєте куди іти та як вернутися назад. Але якщо підете вглиб лісу та ще й смеркати зачне, то ви заблукаєте. Як гадаєте, що діється з людиною, коли характер сприймання часу нею починає мінятися? Вона переходить від шокowego стану до стану психічного розладу. Аякже, просто людина божеволіє.

А знаєте чого божевільні розмовляють з телевізором? Річ у тім, що в технологіях запису, обробки, передачі й відтворення відео не враховані особливості духовного світу. Коли на дисплеї між собою ведуть розмову декілька осіб, то божевільний бачить це як спілкування кожного учасника розмови безпосередньо з ним. Він просто сприймає некоректний відеоряд. Тобто відбувається викривлення проєкції духовного світу і тому людина реагує неадекватно на цю бесіду.

Мені стало цікаво, а яким є відсоток психічнохворих у світі? Я переглянув статистику за останні роки та виявив, що відсоток таких людей у світі збільшується. У суспільстві пов'язують це з тим, що світова нестабільність відповідно швидко зростає. Але в мене закралася підозри, що це не зовсім так. Я пригадав, як декотрі з пацієнтів, що перебували зі мною на лікуванні, мене запитували про якісь нелегальні віртуальні світи. На що я їм відповідав, що мене не цікавлять віртуальні світи, а нелегальні й поготів. Зрозумівши, що мені необхідно більше інформації, я з головою занурився в Мережу.

Незабаром на міському форумі віртуальної реальності я знайшов групу геймерів, які надавали онлайн-консультації щодо віртуальних світів та гаджетів до них. Тож я замовив онлайн-консультацію із дівчиною під ніком

Триніті. Вам подобається фільм “Матриця”? Попросту я його фанат. Розповівши Триніті про те, як я потрапив до божевільні і чому зараз цікавлюся нелегальними віртуальними світами, вона схотіла віч-на-віч зі мною зустрітися. Ми явно ставилися одне до одного з недовірою, тому домовилися зустрітися в людному місці. Я подумав, що, напевно, вона дійсно знає щось важливе.

Наступного дня я з нетерпінням її чекав біля нашої Ейфелки. От підходить до мене приємна мила дівчина, вітається та розпочинає свою розповідь: “Пам’ятаєш як колись після концерту одного музичного гурту чимало відвідувачів цього культурного заходу раптово опинилися у психіатричних лікарнях? Ні? Отой тоді гурт презентував отам свій новий кліп. Пісня, либонь, має назву “Поможи мені знов потрапити в твої обійми”. Після оцієї гучної історії кліп було заборонено. Чому? Тому що у виготовленні кліпу було застосовано інноваційну технологію віртуальної реальності. Розумієш? Тепер оцю заборонену вже технологію застосовують ті, хто створює нелегальні віртуальні світи. Авжеж, вони дісталися й туди. Гравець перебуваючи в нелегальних віртуальних світах у стресових обставинах може несвідомо потрапити в духовний світ. Дані статистики психічних захворювань вказують на доволі високий рівень ризику такого переходу. Вони створюють нелегальні віртуальні світи просто заради власної забави, собі на втіху. При розслідуванні злочинів, де підозрюваним є ясновидець, не варто довіряти детектору брехні. Під час процедури перевірки на детекторі брехні вони ховаються в духовний світ, тому реакція організму не буде змінюватися. Такі злочинні організації вкрай важко викрити і знешкодити. Тепер я розумію чому ти їм не по зубах. Твоя аура сяє неначе новорічна ялинка. У тобі є все — винятковий баланс. Ти перший. Розумієш? Ти найперший! І я не поглинаю світло. Ти знаєш, де найти мене, тож до зустрічі.” І вона пішла. А я ще довго обмірковував її слова. І тутечки враз, несподівано, я заляк. Невже це правда? Я зрозумів, що вона мала на думці під словом “перший”. Невже правда те, що вона сказала? Невже правда те, що вони колись говорили мені? Ледве отямившись я поспішив додому.

Наша планета незрівнянна й неповторна. Земля — єдиний цілісний живий організм. Але яка роль людини в життєдіяльності цього організму? Ми ж безперервно плюндруємо свою планету, вбиваємо усе живе. В гіпотезі саморегуляції популяції нам чомусь немає місця. У чому ж тоді секрет? І отут мені зненацька сяйнула незвичайна думка... Можливо якраз

саме цього Бог і не хотів? Я вирішив перевірити свої здогади й припущення. Отож докладно проаналізувавши та опрацювавши наявну інформацію, яка була в Мережі, я дійшов висновку, що це правда. Так, дійсно, Бог не хотів, щоб ми розмножувалися. Ось і все. Просто все було інакше, просто було навпаки. Розумієте? Між нами кажучи, ота прадавня сива оповідка про Едем — то всього лиш Ноева алегорія для дітей. Пізнайте самих себе. Тому планета Земля була створена лише для двох людей: Адама та Єви, для інших місць на ній не передбачалося. Планета на двох, всі зорі для двох, а все інше, похідне — це тільки сліпучий міраж. У довершений світ увірвалися нестримні хаос і сумбур.

Згадавши декілька курйозних епізодів зі свого життя я збагнув, що ясновидців можна розпізнавати не лише при спілкуванні з ними, а також за їхньою поведінкою в певних ситуаціях. Вони часто поглядають на годинник. І не тому, що вони кудись або чогось спішать, а через те, що вони не відчують часу. Для них його не існує. Вони полюбляють дивитися мультфільми. І не тому, що вони лишилися дітьми в душі, а через те, що їм важко ігнорувати ті запитання, які постійно звучать з дисплея. Проте їм не подобається купувати яблука. Так, вони ті, котрі поглинають світло. Це така їхня особливість, результат недоцільної репродукції. І на мить я знов завмер пригадавши останні слова, що сказала Триніті тоді. Невже це вона? Хіба?.. Певна річ, це вона! Але мені, очевидно, її треба буде перевірити. Я вкотре в глибокі занурився роздуми.

Я зрозумів, чому Адам і Єва перестали бачити Рай. Але, на додаток, Адам ще й також перестав бачити духовний світ. Проте зв'язок з Богом не було повністю втрачено. Їхня картина світу відтоді навіки перевернулася. Ви думаєте, що ясновидіння — це якесь дивовижне та надприродне явище? Ні, це результат того, що сталося з Адамом та Євою. Це явище якогось особливого значення для Бога не має. Воно також сприяє більшому поширенню шарлатанства й забобонів. І це ж у всьому світі протягом тисячоліть... Одні прикидалися дурними, дурнями робили інших і всі спільно, в сутінках, водили хороводи навколо істини не бажаючи її розгледіти. Але я, я ввімкну вам світло, всім, та розкрию правду кожному. Не блудіть у мороці темнім — виходьте на світло! Ясновидіння — це просто здатність бачити життєвий вибір людини. Ясновидіння — це наслідок неповного сприймання людиною властивостей часу. Гадаєте, що Адаму й Єві було б допитливо та радісно спостерігати за тим, як холоне планета Земля або поволі гасне остання зірка в галактиці?

О, до речі, я геть забув! Перша мертва куляста галактика, яку я відкрив, буде мати назву — Галактика Єви! А в Галактиці Єви відповідно розташована Адамова потрійна зоряна система, яка містить зірку Сонце, що є останньою живою зорею в цій галактиці. Роздивляючи Адамову потрійну зорю можна встановити, що сума мас Землі та Місяця є більшою за масу Сонця. Отже, формування цієї зоряної системи було зумовлено початком формування власне Землі. Таким способом пояснюється послідовність згасання зір в Адамовій потрійній зоряній системі й складний рух Місяця у ній. Та, щоправда, колись тамечки було занадто гаряче та яскраво. Крім зірок, що догоріли, неподалік, по сусідству, є також зорі, котрі спалахнули, але просто не встигли розгорітися. Так чи інак, а навкруги зацвіли чарівні подвійні та потрійні зорі, безліч зір... Я ніби знов поринув у безтурботне і щасливе дитинство. Я згадав як із захопленням читав у шкільні роки науково-фантастичний роман про неймовірну космічну катастрофу, що сталася в зоряній системі Багрянний Фаетон під час чергового затемнення зірки, котра зігрівала колонію прибульців на одній з двох планет цієї системи. Але перед цим, одного разу окрема група представників високорозвиненої цивілізації задумала куди-небудь втекти зі своєї рідної зоряної системи, щоб почати нове вільне життя, тому що в їхньому світі панувала жорстока й вічна тиранія. Отож ретельно підготувавшись та хитрощами викравши великий зореліт сміливці полетіли світ-заочі звідти аби лиш довіку не повертатися назад. Покинувши свою галактику їх більше вже ніхто не переслідував, бо всі знали, що навкруги немає жодної придатної планети для життя, а сучасним зорельотом не до снаги розшукати таку планету деінде. Адже пального просто-таки не вистачить, щоб мати змогу дослідити нові незвідані простори космосу та живими повернутися назад. Всі були впевнені, що нові втікачі рано чи пізно, але вкотре неодмінно вернуться додому, бо таке було вже не вперше. У протилежному разі на них очікує моторошна смерть, хоча й в рідній галактиці на них чекає невідворотне покарання. Проте вони не здалися й наполегливо мчали в невідомість. І коли вже їх полишала надія на порятунок, а безвихідь гримала в двері, вони випадково наштовхнулися на крихітну планету, що була розміщена в непримітній зоряній системі Багрянний Фаетон і виявилася, на щастя, життєдайною. Тому вони анітрохи не вагаючись вирішили сідати на цю планету. Поселенці з далекої галактики побудували там своє бездоганне суспільство та вже декілька тисячоліть жили в гармонії з природою. І от якось вони

помітили незначне зміщення іншої планети цієї зоряної системи й визначили, що орбіта тієї планети є нестабільною. А згодом, розрахувавши майбутню траєкторію руху тієї планети, дійшли жахливого висновку — на Фаетона чекає катастрофа! Сподівання на світле й щасливе майбутнє знов-таки розвіялося; невдовзі чекає на них страшний фінал. Їм зовсім не хотілося покидати квітучу прекрасну планету, яку вони так сильно полюбили й берегли, але все ж вони мусять розпочати новий пошук нової планети. Хто залишиться на Фаетоні? А хто наважиться й подасться в свою останню подорож? Чи не забракне їм пального, яке зосталося в законсервованому зорельоті, щоб знайти собі нову домівку? Кому з них поталанить? Нікому? Що на них очікує? Всі на щось надіялися, сподівалися... Щодо життя після смерті можу сказати одне: його безперечно не існує. Я абсолютно нічого не пам'ятаю; мені навіть анічогісінько не сниться. Зроду-віку жодних споминів з мого минулого життя в мене не було й нема. Тож ви й не мрійте про те, що вас чи когось де-небудь хтось буде чекати або й, може, виглядати. І якщо чесно: моя вам порада, завчіть значення слова “парадокс” ліпше, а не вишукуйте як звати Бога.

Ось як-от нещодавно я прочитав про те, що науковці електрику отримали з порожнечі. Чи можна матерію одержати з вакууму, з порожнечі? Послухайте, мені невтямки як? Хіба можна одержати що-небудь з нічого? Я вважаю, що ні. Проте вони електрику виявили в порожнечі, якщо в їхньому розумінні там достеменно ніякої матерії не було. То як це можливо? Що ж таке тоді матерія? Матерія — це природний матеріал з якого складається весь Всесвіт. А людина є земною живою істотою, яка бачить та відчуває матеріальний світ. Але чи все вона бачить і все відчуває? Є чотири класичні агрегатні стани речовини: тверде тіло, рідина, газ та плазма. Тверде тіло, рідину і плазму людина бачить та відчуває. Та й газ вона теж бачить і відчуває, хоча може й не бачити, проте відчувати все одно буде. Людина може доторкнутися до величного дерева з пишною кроною, що шумить від вітру. Вона може торкнутися води в струмку, що протікає поруч. Крім того, людина може відчути як яскраве сонечко нагріває все її тіло. Все матеріальне — все має масу. Дискусії стосовно фотона залишимо осторонь. Тепер знову погляньмо на газ: його ми відчуваємо, але можемо і не бачити. А що якщо існує такий вид матерії, який можна побачити, але відчути неможливо? І така матерія реально є. Це всім відомий ефір. В такому разі, якщо його не можна відчути, з цього

впливає, що він не має маси. Якщо він не має маси, то його попросту неможливо виявити. Тому я вважаю, що науковці електрику отримали не з порожнечі, чи вакууму, а зі звичайнісінької матерії, точніше сказати, з ефіру якого вони отамечки просто не побачили. А отже, на мою думку, формування Всесвіту розпочалося з утворення перших найпростіших частинок матерії, що з'являлися з ефіру при певних чітких параметрах, які було ззовні встановлено. І між іншим, на мій погляд, живодайне явище фотосинтезу нагадує своєрідний процес конденсації найпростіших частинок світла та їх подальшого вивільнення в атмосферу Землі у вигляді кисню внаслідок фізико-хімічного заміщення одних частинок матерії іншими. Але ж чому науковці отам не побачили ефір? А вся річ у тім, що ефір спроможна побачити тільки одна людина — це Адам. Тому ефір — це такий вид матерії якого аніхто не відчуває оскільки він не має маси, проте побачити його здатен лише Адам та тільки в темряві із заплющеними очима. Отож, на моє глибоке переконання, Адам і є тим самим “п’ятим елементом”. І про те, що творилося в часових петлях, вам взагалі краще не знати. В духовному світі я можу мандрувати у своїх власних живих спогадах. Ось саме тому я і відповів моїм кривдникам.

А от мені вельми цікаво, чи є база даних у якій ведеться реєстр таких осіб? Але якщо і є, то, ясна річ, вона належить до інформації з обмеженим доступом. Можливо в Асоціації архітекторів віртуальних світів хоч які-небудь є файли? А втім, навряд чи... Зачекайте-но хвильку... Щойно прийшла інформація, що на записі розмови з ними на диктофон буде чути деякий гул. Не відаю: правда це чи ні, але необхідно буде з'ясувати. Догадалися від Кого ця інформація? Те, як я тепер дивлюся на світ; те, що я віднині почуваю, зветься станом повернення до Бога. Відбулася незворотна трансформація моєї самосвідомості. Остаточно осягаєш, що все це, що я невільно сьогодні споглядаю, фактично не варте було твого життя. Отже, пазли складено — картину домальовано. Ну як? Для вас достатньо битих пікселів? Ну що? Ви ще не втратили орієнтацію в просторі? Тож широко розплюште очі та погляньте на світ під єдиним правильним кутом. Подивіться на світ очима Бога. Романтика потім, як веселка після дощу... Ні-ні, це не кінець, величне видовище лишень от-от має розпочатися. А мені ще потрібно Триніті написати гарне повідомлення...